

Flemming Dubgaard Hansen

Fra: Mogens Lønborg
Sendt: 24. september 2013 00:53
Til: BRDL_ØU
Cc: Claus Juhl; Bjarne Winge; Anne Skovbro; Flemming Dubgaard Hansen; Morten Spangenberg
Emne: Hortens undersøgelse
Vedhæftede filer: Kommentarer til Horten.docx

Kære alle

Jeg fremsender hermed et notat, hvori jeg redegør for min syn på den af Horten udarbejdede rapport, som behandles af ØU tirsdag.

Som det fremgår af mit notat er rapporten og den til grund herfor gennemførte undersøgelse efter min opfattelse aldeles uegnet som grundlag for arbejdet med kommunens revisionsordning. Og samtidig er den klart i strid med Statsforvaltningens tidligere udtalelse i denne sag (7/2 2013). Håber derfor, at et flertal i morgen stemmer imod at tage denne rapport til efterretning.

Jeg går ind i denne sag, da jeg som bekendt var formand for Revisionsudvalget i den periode, Horten undersøger (2010-2012). Til trods herfor har man ikke ønsket at interviewe mig om arbejdet i RU, hvilket jeg finder både uforståeligt og kritisabelt, al den stund man netop søger at undersøge RU's arbejde.

Hvis et flertal i ØU agter at arbejde videre med denne rapport, agter jeg at indbringe sagen for Statsforvaltningen med en anmodning om at få Statsforvaltningens vurdering af, om undersøgelsen er i overensstemmelse med eller i strid med omtalte udtalelse fra samme Statsforvaltning.

Jeg vil heller ikke undlade at give udtryk for en stor undren over den af ØKF foreslåede videre proces. Det giver aldeles ingen mening at lade ØKF arbejde alene. Det fremgår ikke tydelig, hvad man har tænkt sig at ØKF skal bruge to måneder til for så at fremkomme med indstilling på det første ØU – møde efter valget for så at BR-behandle den på det sidste møde i denne valgperiode, hvor folk typisk er optaget af helt andre ting. Hvis ønsket er minimal involvering af os politikere, er det sikkert en meget snedig plan!

Det er tydeligt, at der slet ikke lægges op til en egentlig politisk proces. Men politikerne er den vigtigste interessentgruppe for det er os folkevalgte politikere, der skal have indsigt med og kontrollere, hvordan borgernes penge forvaltes. Revision er primært et værktøj for de folkevalgte, og derfor er det også helt uacceptabelt og kritisabelt, at kun ganske få politikere er blevet interviewet idet man primært har interviewet personer, der er genstand for i revisionens kontrol.

Denne proces har hidtil kørt uden noget ejerskab hertil fra politikerne. Den er først og fremmest drevet af ØKF, formentlig med opbakning fra nogle direktioner, og synes helt klart at have til formål at stække IR, fordi man finder dem for kritiske. Jeg synes, det er på høje tid at få afklaret, hvor vi politikere er henne i denne sag. Derfor vil jeg opfordre til, at man i den kommende periode får rejst spørgsmålet om vores revisionsordning i de forskellige udvalg, i gruppeformandskredsen, i RU og i formandskabet for BR – og sidst men ikke mindst i de forskellige partigrupper.

Bedste hilsner

Mogens

Kommentarer til Horten-rapporten:

Evaluering af Københavns Kommunes revisionsordning

Generelle bemærkninger:

1. Det er ikke en evaluering af revisionsordningen, men derimod en **legalitetskontrol** af IR og RU og en **undersøgelse** af, hvad de **"kontrollerede" magthavere mener om "kontrollanten"**.

Det "går galt" allerede i det af ØKF udarbejdede kommissorium. Man kalder det en evaluering af ordningen, men opstiller derefter 6 undersøgelsesspørgsmål, der **alle** drejer sig at udøve en **legalitetskontrol** med IR og RU, dvs. om IR og RU har handlet juridisk korrekt indenfor de retlige rammer for den eksisterende revisionsordning.

Det er vel dette forhold, der har gjort, at ØKF har valgt et advokatfirma til denne legalitetskontrol-opgave. Var det – som evalueringstitlen angiver – en evaluering af selve revisionsordningen, forekommer det mindre oplagt at vælge et advokatfirma til at løse opgaven. Man kan så i øvrigt undre sig over, at ØKF finder det nødvendigt – for at få svar på de 6 juridiske spørgsmål - at bruge 400.000 kr. på et advokatfirma i stedet for at benytte sig af kommunens egen chefjurist, der må formodes at kunne besvare disse juridisk set ikke så voldsomt komplicerede spørgsmål uden at skulle igennem en stor undersøgelse.

Undersøgelsen er klinisk rensset for spørgsmål, der går på **selve ordningen**. Man har helt overset, hvad der grundlæggende konstituerer en revision, nemlig at de folkevalgte, der står til ansvar overfor borgerne, skal have indsigt i og kontrol med forvaltningen af borgernes midler. Ønsker man at evaluere ordningen, er det naturligvis afgørende at tage udgangspunkt i, hvad der er selve revisionens formål og hele eksistensberettigelse.

Havde man gjort det, ville undersøgelsesspørgsmålene have haft en helt anden karakter. Som eksempler på sådanne spørgsmål kunne nævnes: 1) Hvad var formålet med at ændre den hidtidige ordning? 2) Er disse formål blevet opfyldt? 3) Har man fået en mere effektiv revision? 4) Har man med ordningen, hvor IR er organiseret udenfor forvaltningssystemet direkte under BR, opnået den uafhængighed af forvaltningerne, som var hele idéen med denne ordning? 5) Har man med ordningen fået skabt et effektivt værktøj for de 48 folkevalgte, der ikke forvalter borgernes penge (BR-medlemmer, excl. de 7 borgmestre), til at føre kontrol med forvaltningen af borgernes penge? 6) Hvordan oplever BR-medlemmerne, på hvis vegne revisionen udfører kontrollen med forvaltningerne, den nuværende ordning? 7) Er rapporteringsformen og indholdet fra revisionen (ekstern og intern) i overensstemmelse med de folkevalgtes ønsker og behov? Osv osv.

2. Undersøgelsen er i **strid med Statsforvaltningens udtalelse af 7. februar 2013**, som på min foranledning blev indhentet i forbindelse med behandlingen i ØU af denne sag. I denne skrivelse foretages først en længere gennemgang af det retlige grundlag for revisionsordningen. Herefter konkluderer Statsforvaltningen:

- At man med nedsættelsen af RU som et §17, stk. 4 udvalg og med etableringen af IR **direkte under Borgerrepræsentationen har fraveget princippet om, at en kommunalbestyrelse ved nedsættelse af særlige udvalg normalt ikke kan gøre "indskrænkning i den kompetence, der i henhold til styrelsesloven og styrelsesvedtægten er tillagt økonomiudvalg og de stående udvalg."**

Med andre ord: Med revisionsordningen i Københavns kommune har man gjort en indskrænkning i ØU's kompetence – og dermed ØKF's kompetence.

- At ØU – ovennævnte til trods – ikke er afskåret fra at "gennemføre en evaluering af kommunens revisionsordning" (min fremhævelse).
- Men med den afgrænsning, at en sådan "opgave med evaluering af kommunens revisionsordning ikke er omfattet af revisionsregulativets bestemmelser om revisionsudvalgets opgaver, og at opgaven således er omfattet af økonomiudvalgets **almindelige sagsområde**". (mine fremhævelser)

Sagt med andre ord: Evalueringen må **ikke** omhandle Revisionsudvalgets opgaver, som jo bl.a. er at føre tilsyn med IR. Evalueringen skal vedrøre selve ordningen – og ikke, hvordan RU og IR har varetaget sine opgaver **indenfor** ordningens rammer, da hverken RU eller IR's opgaver er "omfattet af økonomiudvalgets **almindelige sagsområde**".

3. Den gennemførte undersøgelse er gået langt videre end kommissoriet foreskrev, idet man ud over legalitetskontrollen har søgt at afdække, hvad de "kontrollerede" synes om "kontrollanten". Det står der intet om i kommissoriet. Derfor undrer det mig meget, at ØKF i deres høringsvar til rapporten ikke med ét ord peger på den markante overskridelse af kommissoriet. Udstyret med "en mikrofon" har advokaten indsamlet "alt godt fra havet" af ytringer om IR og RU's opgavevaretagelse og viderebragt disse – i bearbejdet form – i rapporten.

Havde man alene holdt sig til kommissoriets 6 legalitetskontrol-spørgsmål, må man antage, at et advokatfirma med al den juridiske ekspertise, det må antages at besidde, ikke havde vurderet det nødvendigt at interviewe i alt 27 personer, der for hovedpartens vedkommende i juridisk forstand er lægfolk.

Meget tyder derfor på, at man helt fra starten har planlagt en markant overskridelse af kommissoriet – og øjensynligt med ØKF's billigelse. Det er måske også forklaringen på, at man markant har overskredet den økonomiske ramme på 0,1 til 0,2 mio., som meddelt ØU i forbindelse med behandlingen af sagen i ØU primo februar 2013. Man får den tanke, at der gemmer sig en anden dagsorden end blot at "evaluere ordningen",

4. Sammenholder man ovennævnte betragtninger må man konkludere, 1) at evalueringen er gennemført i strid med Statsforvaltningens udtalelse og 2) at den markant har overskredet kommissoriet. Rapporten kan derfor ikke – alene af disse grunde - danne grundlag for det videre arbejde med indretningen af kommunens revisionsordning.

Konkrete bemærkninger:

5. Udvalget af interviewpersonerne er dybt kritisabelt. Taget i betragtning, at hele undersøgelsen ifølge kommissoriet handler om at legalitetskontrollere RU og IR's arbejde (med henholdsvis 2 og 4 legalitetskontrol-spørgsmål) er det bemærkelsesværdigt, at ud af i alt 27 personer har man kun interviewet 1 person fra IR og 2 personer fra RU. Undertegnede, der i hele den undersøgte periode fra 2010-2012 var formand for RU, er ikke blevet interviewet.

Til gengæld har man brugt "krudtet" på at interviewe de af revisionen "kontrollerede" (i alt 18) om deres syn på "kontrollanten" og hvordan arbejdet i RU er foregået! Da møderne i RU er for lukkede døre, har ingen andre end RU-medlemmer nogen indsigt i det spørgsmål, så de mange embedsmænd og borgmestre kan næppe have bidraget meget til at afdække arbejdet i RU!!

Herudover har man interviewet 2 politikere fra ØU og 4 revisorer fra Deloitte. Det kan undre, at man har fundet det nødvendigt at interviewe så mange fra Deloitte for at kunne besvare de 6 legalitetsspørgsmål?!

6. Der er så mange skævheder og fordrejninger i rapporten, at jeg knapt ved hvor jeg skal starte og ende. Jeg nøjes med her bare at tage et par ting frem.
7. I rapporten påstås, at RU "ikke i tilstrækkelig grad lever op til sin forpligtelse om at føre tilsyn med IR's virksomhed. Det er jeg aldeles uenig i, og havde man villet interviewe den daværende formand for RU ville man have fået en nærmere beskrivelse af tilsynet med IR. Men det har man ikke ønsket! Der er ikke i rapporten lagt skyggen af dokumentation frem for den påstand.

8. I rapporten påstås, at de to allonger til IR's funktionsbeskrivelse er ugyldige. Af ØKF's kommentarer til udkastet fremgår, at Horten oprindeligt har formuleret sig noget mindre bastant og blot "stillet spørgsmålstegn ved gyldigheden." Men advokatfirmaet får læst og påskrevet af ØKF i dette rent juridiske spørgsmål med bemærkningen: "Allongerne er ikke gyldige, da de ikke er godkendt af økonomiudvalget". Sådan!! Ingen begrundelser – ingen henvisninger til retskilder! Sådan er det bare, ifølge ØKF. Horten retter herefter ind efter ØKF's anvisning og skriver det, som ØKF ønsker: ".. er allongerne formelt set ugyldige". (Tanken om at placere IR ind under ØKF (som ØKF vist drømmer om, og som måske er den reelle skjulte dagsorden for denne undersøgelse) giver mig kuldegysninger).

9. Det skal også bemærkes, at samtlige de af ØKF ønskede ændringer til rapportudkastet fra Horten (7stk.) er blevet indfriet af Horten. Ganske tankevækkende – men også lidt skræmmende!

10. Det bliver næsten munter læsning, når Horten på side 34, 4. øverste afsnit i forbindelse med en vurdering af bestemmelserne om offentlighed tager udgangspunkt i en gammel BR-beslutning fra 19. februar 1998.

Horten skriver først konstaterende: "Beslutningen omfatter efter sin ordlyd ikke særlige udvalg nedsat efter §17, stk. 4" og fortsætter så – og nu kommer det morsomme:

"Kommunens jurister har i forbindelse med vores evaluering oplyst, at beslutningen skal fortolkes udvidende til også at omfatte §17, stk. 4-udvalg, og at disse udvalg alene pga. en forglemmelse ikke er omfattet direkte af beslutningens ordlyd." !! (Mine fremhævelser).

Vi lader den lige stå et øjeblik! Advokatfirmaet Horten er af kommunen hyret for at afklare 6 juridiske spørgsmål. Tolker så en bestemt formulering – men belæres så "af kommunens jurister" (hvem er det?) om, hvordan man skal tolke formuleringen og at det i øvrigt er en forglemmelse, at det ikke fremgår af selve ordlyden af den gamle beslutning fra 1998!!! Hortens "fortolkningsbidrag" her er næppe helt i overensstemmelse med den såkaldte "juridiske metode", alle jurister lærer på universitet? Og på interviewlisten leder man i øvrigt forgæves efter "kommunens jurister"?

11. Andet sted i rapporten skriver Horten (side 35 nederste afsnit): "Det er vores vurdering, at selve konstruktionen med en uafhængig intern revision direkte under Borgerrepræsentationen og med referat til RU ikke er den eneste oplagte organisering af revisionsordningen" (mine fremhævelser). Ærgerligt, at Horten ikke vover at indvie læseren i, hvilke andre oplagte organiseringer af revisionsordningen, der findes. Det overlader de nok til ØKF?

12. På side 16, 5. afsnit skriver Horten også noget yderst interessant (mine fremhævelser):

"En del af interessenterne oplyser, at *IR er for kritisk* i sine undersøgelser, og at ressourcerne i IR bør anvendes til at understøtte og optimere driften frem for at have fokus på fejl i små og afgrænsede dele af forvaltning og drift. Det er i den forbindelse anført, at IR's undersøgelser i højere grad bør have karakter af *forebyggende undersøgelser* frem for efterfølgende kritik". Man gætter nok ikke helt forkert, når man antager, at disse udtalelser kommer fra interessenter, der er genstand for revisionens kontrol!

Dette var bare et lille udpluk af de mange kritikpunkter, man kan rette mod Hortens rapport. Jeg kunne fortsætte længe endnu, men jeg synes faktisk ikke rapporten fortjener mere opmærksomhed.

Den 23.september 2013

Mogens Lønborg , MB

13.

14.